

Libjenca.

Mjez Khróscicami a Jaseńcu pozběhnje
 so hórka, kotruž ludźo „Libjencu“ mje-
 nuja. Sprócnina ruka je spytata ju
 tróšku wobdźětać, zo by po móžnosći
 ptody nješta, ale pěškojinych jamow
 dla njeptaci so próca. Tola z kňojnami
 a brězičkami wupyšena hórka pškića
 pućowarjej njany wuhlad na serbsku
 krajinu, kotraž so před jeho woćomaj
 wupřestrěwa. We krasnym a płódnym
 dole leža wot zelenych tukow a polow
 wobdate Khróscicy, a Khróscanska wěža
 je njeznotemu pućowarjej, kotryž je so
 na Libjeny w lěm zabudził, jeho njednik.